

§ 16 Remiss om förslag till strategi för att motverka hemlöshet i Stockholms stad 2014-2019

Diarienummer 1.5.1.-717/2013

Stadsdelsnämndens beslut

Remissen besvaras med förvaltningens tjänsteutlåtande.

Ledamöterna Shadi Larsson och Barbro Borg (MP), vice ordförande Anita Lindskog m.fl. (S) samt ledamoten Åsa Tillberg (V) reserverade sig mot beslutet.

Ledamoten Åsa Tillberg (V) lämnade ett särskilt uttalande.

Ärendet

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 10 januari 2014.

Kommunstyrelsen har begärt yttrande från bl.a. Norrmalms stadsdelsnämnd med anledning av ett förslag från socialnämnden till strategi för att motverka hemlöshet i Stockholms stad.

Förvaltningen är positiv till den föreslagna strategin som innebär en höjning av ambitionsnivån i arbetet för att motverka hemlöshet. Målen är bra och tydligt formulerade. Någon närmare vägledning i hur målen ska uppnås finns däremot inte. Det är positivt att vikten av förebyggande arbete poängteras och att barnperspektivet lyfts fram. Förvaltningen anser dock att ambitionsnivån är alltför låg när det gäller mål och delmål för barnfamiljer med osäkra boendeförhållanden.

Förslag till beslut

Ordföranden Alexandra Östback (M) föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Ledamoten Shadi Larsson (MP) lade fram ett förslag till beslut och föreslog att stadsdelsnämnden skulle besluta i enlighet med detta.

Vice ordförande Anita Lindskog m.fl. (S) och ledamoten Åsa Tillberg (V) anslöt till Miljöpartiets förslag till beslut.

Beslutsgång

Ordförande Alexandra Östback (M) ställde förslagen mot varandra och fann att stadsdelsnämnden hade beslutat i enlighet med stadsdelsförvaltningens förslag.

Reservation

Ledamöterna Shadi Larsson och Barbro Borg (MP), vice ordförande Anita Lindskog m.fl. (S) och ledamoten Åsa Tillberg (V) ansåg att stadsdelsnämnden skulle ha beslutat att:

1. Att nämnden beslutar att strategin kompletteras med målet "Inga barn ska vräkas".
2. Ärendet remitteras till relevanta brukarorganisationer för synpunkter som ska beaktas i strategin.
3. I övrigt anföra följande

Det har ganska länge funnits en konsensus bland alla partier i både riksdag och Stockholms kommunfullmäktige om att barn inte ska vräkas från sina hem. Detta är nu som bortblåst i förslaget till strategi för att motverka hemlösheten i Stockholms stad. Ingenting alls sägs om nollvräkningar av barnfamiljer, något det tidigare funnits en bred samsyn om att det är ett viktigt mål. Det finns inte ens något delmål eller övergripande mål om att färre barnfamiljer än idag ska vräkas från sina hem. Istället sätts delmål om att en barnkonsekvensanalys ska göras inför en avhysning (vräkning) av en barnfamilj, och att barnfamiljer som vräks ska erbjudas en "återbesökstid inom 5 dagar" efter att vräkningen verkställts. Detta är inga höga ambitioner.

Det finns inget mål alls om att antalet vräkningar, eller ansökningar från kronofogden om vräkningar, ska minska och följaktligen inte heller något om i vilken omfattning de skulle kunna minska. I stället står det diffust att stadens vräkningsförebyggande arbete ska "intensifieras". Inte heller när det gäller Bostad först är förslaget till strategi tydligt, trots de goda erfarenheter som hunnit göras i Stockholm. Huruvida "Trappan-modellen" eller "Bostad först" är att föredra beskrivs som någonting som främst forskarna diskuterar. Det görs inget ställningstagande om att staden borde satsa mer på Bostad först. Trots att forskning entydigt visat att en fast bostad i själva verket ofta är en förutsättning för att en person ska kunna ta tag i eventuella andra problem som missbruk eller psykisk ohälsa.

Ytterligare en brist är att relevanta brukarorganisationer och personer med egen erfarenhet av hemlöshet inte verkar ha

involverats i framtagandet av strategin. Om så har skett är det i vart fall inget som framgår av ärendet.

Särskilt uttalande**Ledamoten Åsa Tillberg (V) lämnade följande särskilda uttalande:**

Vänsterpartiet anser att det är bra att staden har ett arbete för att minska hemlöshet. Det är också bra att strategin kopplar till bostadsbristen som den viktigaste faktorn när det gäller att motverka hemlöshet. Med denna utgångspunkt är tillgången på försökslägenheter helt otillräcklig.

Man berömmar sig av en viss minskning av antalet hemlösa i Stockholm. Strategidokumentet innehåller dock ingen analys av siffrorna. Minskningen kan bero på andra skäl, exempelvis en minskad rapportering. Antalet hemlösa som rapporteras från frivilligorganisationer förefaller mycket lågt jämfört med den verksamhet som man känner till att dessa bedriver där man vet att hemlösa med tung sociala och psykiatrisk problematik ofta hänvisas till dessa verksamheter.

Strategin har satt tämligen beskedliga målsättningar för att minska hemlösheten när man inte alls kvantifierar målet, utan bara uttrycker att hemlösheten i största allmänhet ska minska. Vi instämmer i förvaltningens påpekande när det gäller barn som med sina familjer blir vräkta att målet borde vara noll och att strategin inte innehåller mycket till vägledning om hur de uppsatta målen ska nås.

Det är anmärkningsvärt att strategin inte tar upp hemlösheten bland EU-medborgare som vistas i Stockholm. Om stora grupper måste vistas i tältläger eller hänvisas till ytterst tillfälliga boendeanternativ undermineras också arbetet med en samlad hemlöshetsstrategi för Stockholm.